

Trykfenhetsskolan Skafferiet...

Nollornas värde

Jag vill inte påstå att du är en nolla.
Värdelös. Intetsägande. Grådaskig. Tråkig.

Du är enormt värdefull.
Så dyrbar i mina ögon, säger Herren (Jes 43:4).
Du är en Guds skapelse.
Fullständigt unik.
Det finns ingen som du.
Och har aldrig funnits och kommer aldrig att finnas.
Men.
Ibland känner du dig som en nolla.
Värdelös. Intetsägande. Grådaskig. Tråkig.
Stämmer detta?
Om det inte stämmer kan du gärna sluta läsa detta.
Ty det är skrivet från en nolla till en annan.
En nolla hittar gärna en annan nolla.

I Nya Testamentet hittade jag häromdagen sju nollor.
Hittade dem mitt inne i en av uppståndelseberättelserna.

Simon Petrus och Tomas, som kallades Didymus, och Natanael, han som var från Kana i Galileen, och Sebedeus söner var tillsammans, och med dem två andra av hans lärjungar (Joh 21:2).

Versen är rätt tråkig.
Torr som en telefonkatalog.
Man stannar inte gärna vid den i sin bibelläsning.
Men stanna ett tag.
Vi nollor är på kornet beskrivna i den.

Dessa sju har varit med om världshistoriens största händelse, Jesu uppståndelse. Men denna händelse tycks inte betyda så mycket för dem. Det är natt för dem.
De deppar. Och fryser.
Ingenting vill lyckas för dem.

Först är det Simon Petrus. Vi borde kanske i stället kalla honom Simon Klippa för att riktigt höra hur det lät från början.
Simon Klippa är den ibland oss som har en chefsställning. Den som har ansvar för andra och uppgifter att leda och fostra. Det är den som allas blickar riktas emot.
Som alla väntar sig något av. Som skall ta initiativ. Man kan digna under alla dessa krav. Man kan vilja springa och gömma sig som Simon Klippa gjorde när han var på översteprästens gård. Man orkar inte med.

Nollornas värde...

Simon Klippa känner sig värdelös, intetsägande, grådaskig, tråkig ...

Sedan kommer Tomas, som kallades Didymus. Didymus betyder tvilling. Kanske han hade en tvillingbror. Kanske han hade namnet av att det bodde två människor inom honom. Trons och otrons människa. En hel del känner rätt väl till hur det känns då trons och otrons människa börja slita i en. Och när man jämför sig med andra kristna är man inte alls lika trosviss och glad som de. Man känner sig värdelös, intetsägande, grådaskig, tråkig ...

Sedan nämns Natanael. Det var han som ryckte på axlarna åt Jesus och sa: "inte kan något gott komma från Nasaret". Här sägs det att han var från Kana i Galileen. Kana ligger 8 km från Nasaret. Natanael-människorna är sådana som ramlat in i avundsjuka och strider mellan olika kommuner, grupper, partier. Natanael-människorna är sådana som inte kan glädja sig över de andra, de som inte bor på samma plats, tänker på samma sätt, tillhör samma grupp.

Natanael satt och läste bibeln under sitt fikonträd. Han läste om Messias men när Jesus, Messias gick förbi såg han honom inte. Men Jesus såg honom. Också Natanael var en nolla. Men en nolla fylld av fromhet och religiositet i stället för av Jesus och hans Ande.

Sebedeus söner nämns också i vår "torra vers". Att Jakob och Johannes kallas så är kanske en påminnelse om hur lätt det är att sugas in i de gamla bindningarna igen. Dessa som borde kallas "Jesu apostlar", därför att Jesus stod främst i deras liv, kallas nu "Sebedeus söner". Den gamla avklippta fadersbindningen hade knutits ihop igen.

Där finns två lärjungar till i vår vers. De kallas här "två andra av hans lärjungar". Dessa hör till de många anonyma som finns i våra kyrkor och samfund. Det är de bortglömda. De försvinner i den grå massan. De lever tillsammans med andra kristna. De går i kyrkan. De räknas in i statistiken. Men ingen vet vad de heter. Ingen nickar åt dem på kyrktrappan. Nollor?

Modlösa, tysta, misslyckade sitter de i båten.

Ingenting ville lyckas.

Pigga initiativ hade de tagit - precis som vi gör i våra kyrkor.

Idérika och duktiga - precis som vi ...

Missmodiga - precis som vi ...

Och de känner sig värdelösa därför att de hade sitt värde i att lyckas, vara duktiga, få resultat.

Trötta. Tråkiga. Nollor

Plötsligt upptäcker de någonting.

När det sedan hade blivit morgon stod Jesus där på stranden.

Det står inte att han kom till dem.

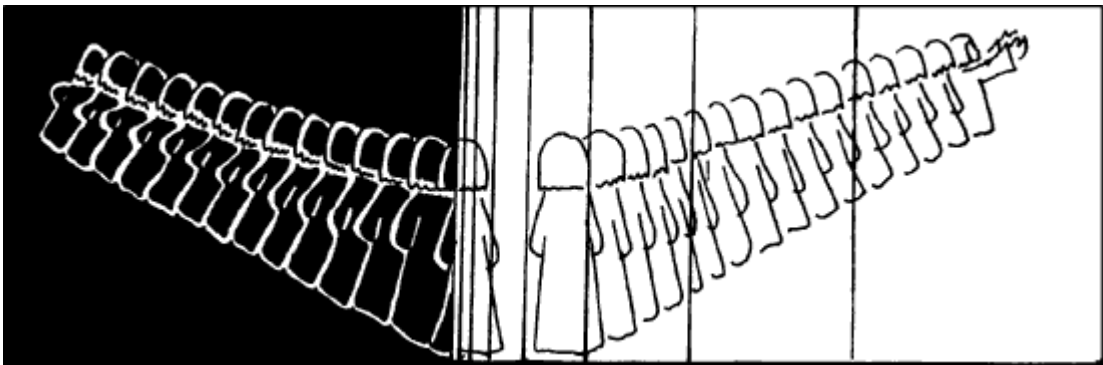
Nollornas värde...

Han stod där.
Hade säkerligen stått där rätt länge.
De hade bara inte sett honom i mörkret.
Det är egentligen inget problem med Guds närvaro.
Han finns.
Det är mycket större problem med vår närvaro.

Är vi närvarande?

Men mitt i vårt mörker och vår självupptagenhet hör vi Jesu röst:

Mina barn, har ni något att äta?
Han frågar efter din hunger, din längtan.
Och när du kommer till honom, fyller han dig med Livets bröd.
Han fyller dig med sig själv.
Och han placerar in dig i sin efterföljd. Följ mig, säger han.
Han kommer som nummer ett.
Och du, nollan, kommer som nummer två.
Där hittar nollan sitt värde. En ensam nolla är värdelös.
Men en nolla efter ettan får värdet tio.
Och om jag ställer mig efter dig som står efter Jesus får vi tillsammans värdet hundra. Och vi hittar en nolla till blir värdet tusen.
Om vi är femtio nollor i församlingen, ja hundra och vi ställer oss efter Jesus, vilket värde!
Vilken oerhörd rikedom Kristi Kropp besitter!
Vilken förmögenhet!
Vilken styrka!
Men det gäller att ordnad in sig i ledet.
Jesus främst.
Och du och jag och de andra sen ...

Inte tvärtom: Jag först och du och de andra och så Jesus.
Då blir det helt värdelöst. 0,000000001.

Sluta med sådana dumheter!

Bengt Pleijel

Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?
Bengt finns på Internet: www.bibelskolan.com